

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Ενώπιον: Α. Αναγνώστου, Ε.Δ.

Αρ. Υπόθεσης:2561/20

ΕΦΟΡΟΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

Κατηγορούσα Αρχή

v.

ΠΑΝΙΚΟΣ ΜΕΛΙΝΙΩΤΗ

Κατηγορουμένων

Ημερομηνία: 18 Μαρτίου 2022

Εμφανίσεις:

Για Κατηγορούσα Αρχή: κ. Καρύδης

Για Κατηγορούμενο: κ. Εφφέ

Κατηγορούμενος παρών

ΠΟΙΝΗ

Ο Κατηγορούμενος βρίσκεται ένοχος, κατόπιν δικής του παραδοχής, σε συνολικά 7 κατηγορίες που αντιμετωπίζει σύμφωνα με το κατηγορητήριο της παρούσας υπόθεσης.

Όλες οι πιο πάνω κατηγορίες αφορούν παραβάσεις του περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμου του 2000 (Ν. 95(Ι)/2000), όπως έχει τροποποιηθεί (ο Νόμος) και των δυνάμει αυτού εκδοθέντων Κανονισμών. Οι πρώτες τέσσερεις κατηγορίες αφορούν το αδίκημα της παράλειψης εμπρόθεσμης καταβολής Φ.Π.Α., συνολικού ύψους €17.361,03, που φαίνεται ως καταβλητέος σε φορολογικές δηλώσεις για αντίστοιχες φορολογικές περιόδους, οι οποίες αναφέρονται στις εν λόγω κατηγορίες και οι οποίες καλύπτουν το χρονικό διάστημα από 01/12/2010 – 31/10/2011 και από 01/05/2012 – 31/07/2012. Οι υπόλοιπες κατηγορίες (κατηγορίες 5 - 7) αφορούν το αδίκημα της παράλειψης καταβολής ποσού πρόσθετου φόρου, τόκων και χρηματικών επιβαρύνσεων, συνολικού ύψους €4.820,15.

Πέραν των πιο πάνω, από τα όσα αναφέρθηκαν στο στάδιο της έκθεσης γεγονότων από το συνήγορο της Κατηγορούσας Αρχής, τα οποία δεν αμφισβητήθηκαν από την υπεράσπιση, προκύπτουν τα ακόλουθα:

1. Μετά από εκπρόθεσμες καταβολές έναντι της οφειλής που αφορούν οι πιο πάνω κατηγορίες, παραμένει σήμερα συνολικά οφειλόμενο υπόλοιπο το ποσό των €20.534,98, το οποίο αναλύεται σε ποσό φόρου €15.714,83 και επιβαρύνσεων ύψους €4.820,15, σε σχέση με το οποίο η Κατηγορούσα Αρχή αιτήθηκε την έκδοση διατάγματος εναντίον του Κατηγορούμενου πλέον νόμιμο τόκο επί του ποσού των €16.728,95 από 11/03/2020.
2. Για τις ίδιες πιο πάνω κατηγορίες υπήρξε προηγούμενη ποινική δίωξη του Κατηγορούμενου στην υπόθεση 4735/16 του Ε.Δ. Λευκωσίας η οποία, κατόπιν αιτήματος του, αναστάληκε περί τα τέλη του 2017 με απόφαση του Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας, με σκοπό την αποπληρωμή των φορολογικών του οφειλών βάσει συγκεκριμένου χρονοδιαγράμματος το οποίο, όμως, δεν τηρήθηκε από πλευράς του με αποτέλεσμα να καταχωρηθεί εκ νέου η παρούσα ποινική δίωξη.
3. Δεν υπάρχουν στοιχεία για προηγούμενες καταδίκες του Κατηγορούμενου για παρόμοιας φύσεως αδικήματα.

Ο συνήγορος του Κατηγορούμενου, χωρίς να αμφισβητήσει τα πιο πάνω γεγονότα, υιοθέτησε για μετριασμό της ποινής γραπτή του αγόρευση, την οποία έχω διεξέλθει με την επιβαλλόμενη προσοχή, λαμβάνοντας υπόψη κάθε σχετικό παράγοντα. Σε αδρές γραμμές, αναφέρθηκε κατά την αγόρευση του για μετριασμό στους ακόλουθους παράγοντες:

- (α) στις προσωπικές και οικογενειακές περιστάσεις του Κατηγορούμενου, σύμφωνα με τις οποίες ο Κατηγορούμενος είναι ηλικίας 56 ετών, κατάγεται από τον Λυθροδόντα και διέμενε μέχρι πρόσφατα σε προσφυγική κατοικία της συζύγου του στο συνοικισμό της Κοκκινοτριμιθιάς. Σήμερα, διαμένει στο χώρο των Κεντρικών Φυλακών ως κατάδικος, εκτίοντας ποινή φυλάκισης 3,5 ετών που του επιβλήθηκε στις 15/12/2021 από το Μόνιμο Κακουργιοδικείο Λευκωσίας στην ποινική υπόθεση 15499/20, η οποία αφορούσε αδικήματα που διαπράχθηκαν το έτος 2020, κατά παράβαση του Περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου 29/77, όπως έχει τροποποιηθεί. Βίωσε πολύ δύσκολα παιδικά χρόνια με φτώχεια και ενδοοικογενειακή βία. Φοίτησε μέχρι το Δημοτικό και ακολούθως για τρία χρόνια, ανεπιτυχώς, σε σύστημα μαθητείας ενώ στη συνέχεια

υπηρέτησε 29μηνη στρατιωτική θητεία. Έχει άλλα 4 αδέρφια ηλικίας 59, 57, 54 και 52 ετών. Η μητέρα του απεβίωσε σε ηλικία 67 ετών από καρκίνο ενώ ο πατέρας του, ηλικίας σήμερα 78 ετών, αντιμετωπίζει σοβαρά αναπνευστικά προβλήματα. Έχει τελέσει δύο γάμους και απέκτησε τέσσερα παιδιά, δύο από τον πρώτο του γάμο, ηλικίας σήμερα 34 και 32 ετών και δύο από το δεύτερο του γάμο, ηλικίας σήμερα 24 και 22 ετών, ενώ έχει επίσης και 5 εγγόνια. Για να μπορέσει να βοηθήσει την οικογένεια του και για να μπορέσει να επιβιώσει, αναγκάστηκε (μαζί με τα αδέρφια του) να εργαστεί από μικρή ηλικία στις οικοδομές, ενώ μετά από ατύχημα στο οποίο ενεπλάκη το 2013 κατέστη ανίκανος για εργασία, λαμβάνοντας, έκτοτε, δημόσιο βοήθημα. Εκτός των οικονομικών προβλημάτων που αντιμετωπίζει (χρέη σε Τράπεζες, στο Φ.Π.Α. και στις Κοινωνικές Ασφαλίσεις), πάσχει από σοβαρά προβλήματα υγείας (ισχαιμική καρδιοπάθεια και σακχαρώδη διαβήτη τύπου ΙΙ), για τα οποία λαμβάνει φαρμακευτική αγωγή, και έχει επίσης υψηλά ποσοστά σε χοληστερίνη, ενώ στο παρελθόν (το 2006 και το 2013) είχε υποστεί δύο εμφράγματα καρδιάς. Περαιτέρω, προ πενταετίας, διαγνώστηκε με καρκίνο στον όρχη, για την αντιμετώπιση του οποίου προέβη σε πολύ επίπονες θεραπείες με θετικά για αυτόν αποτελέσματα ενώ παλαιότερα (το 2000) έκοψε το δάκτυλο του, το οποίο μέχρι σήμερα είναι δυσκίνητο. Τέλος, φέρεται ως άτομο με καλό χαρακτήρα και οικογενειάρχη που αγαπά τα παιδιά του και τη νυν σύζυγό του, η οποία είναι σήμερα ηλικίας 58 ετών, οικοκυρά, με προβλήματα υγείας (υποφέρει από κίρσους στα αγγεία της, πάσχει από τρομερές ημικρανίες) και στηρίζεται αποκλειστικά στο επίδομα που ο ίδιος λαμβάνει,

- (β) στην άμεση παραδοχή του Κατηγορούμενου στις κατηγορίες,
- (γ) στην καθυστέρηση που υπήρξε από την ημερομηνία διάπραξης των αδικημάτων μέχρι σήμερα,
- (δ) στις συνθήκες κάτω από τις οποίες διαπράχθηκαν τα αδικήματα, οι οποίες ανάγονται στις οικονομικές δυσκολίες που αντιμετώπιζε ο Κατηγορούμενος λόγω της δεινής οικονομικής του κατάστασης σε συνδυασμό με την προσπάθεια του να μπορέσει να συντηρήσει την οικογένεια του αλλά και να ανταποκριθεί σε άλλες οικονομικές του υποχρεώσεις.

Κάτω από αυτές τις περιστάσεις και με δεδομένο ότι ο Κατηγορούμενος εκτίει από τις 15/12/2021 ποινή φυλάκισης 3 ½ ετών, ο συνήγορος υπεράσπισης εισηγήθηκε ότι η επιβολή ποινής φυλάκισης διαδοχικά ισχύουσας με εκείνη που εκτίει σήμερα ή ακόμα και η επιβολή της ποινής του προστίμου αλλά και η έκδοση του αιτούμενου διατάγματος είσπραξης στην παρούσα υπόθεση θα αποτελούν δυσανάλογο μέτρο τιμωρίας του Κατηγορούμενου. Εκφράζοντας δε την μεταμέλεια του Κατηγορούμενου στα αδικήματα που κρίθηκε ένοχος, κάλεσε το Δικαστήριο να τον κρίνει με

την μέγιστη δυνατή επιείκεια κατά την επιβολή της αρμόζουσας ποινής, η οποία, σε περίπτωση που είναι αυτή της φυλάκισης, εισηγήθηκε ότι αυτή δύναται να είναι συντρέχουσα με την ποινή φυλάκισης που του επιβλήθηκε στην ποινική υπόθεση 15499/20 ή ακόμα και να ξεκινά από την ημερομηνία που του επιβλήθηκε η ποινή στην προαναφερόμενη ποινική υπόθεση ή, διαφορετικά, ότι δικαιολογείται εν προκειμένω η αναστολή εκτέλεσης της.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι τα αδικήματα στα οποία κρίθηκε ένοχος ο Κατηγορούμενος είναι ιδιαίτερα σοβαρά. Αυτό διαφαίνεται από το ανώτατο όριο ποινής που προβλέπεται στο Νόμο σε σχέση με το αδίκημα της παράλειψης εμπρόθεσμης καταβολής Φ.Π.Α που αφορούν οι πρώτες τέσσερις κατηγορίες (ποινή φυλάκισης μέχρι 12 μήνες ή χρηματική ποινή μέχρι €8.543,01 ή και με τις δύο αυτές ποινές) όσο και από το ότι τέτοιες παραλείψεις ενέχουν μεγάλη σημασία για το δημόσιο αφού αποστερούν από τα ταμεία του κράτους ποσά εσόδων τα οποία του ανήκουν (βλ. **Γενικός Εισαγγελέας v. Andreas Makris Tourist Taxi Service Co Ltd, (1996) 2 Α.Α.Δ. 262 και Γενικός Εισαγγελέας v. Σπύρου Σπύρου Ποινική Έφεση Αρ. 276/2015, ημ. 18/09/2017**). Περαιτέρω, τα αδικήματα στα οποία κρίθηκε ένοχος ο Κατηγορούμενος βρίσκονται, δυστυχώς, σε ανησυχητική έξαρση στη χώρα μας, κάτι που προκύπτει και από τον μεγάλο αριθμό υποθέσεων που καταχωρούνται και εκδικάζονται ενώπιον του Δικαστηρίου σε σχέση με αυτής της φύσεως αδικήματα. Επομένως, δικαιολογείται η επιβολή ακόμη πιο αυστηρών ποινών προς αποτροπή (βλ. **Iulian Cotorceanu κ.α. v. Αστυνομίας Ποιν. Εφέσεις 84/20 και 87/20 ημ. 17/2/2021**).

Για τους πιο πάνω λόγους, κρίνεται αναγκαίο όπως επιβάλλονται αποτρεπτικές ποινές σε περίπτωση παράλειψης εκπλήρωσης φορολογικών υποχρεώσεων που θέτει ο Νόμος (βλ. **Γενικός Εισαγγελέας v. Ζακατζιώτη (2001) 2 Α.Α.Δ. 85, Γενικός Εισαγγελέας v. Σπύρου Σπύρου ανωτέρω**). Η συνήθης ποινή για την διάπραξη τέτοιων αδικημάτων είναι αυτή της άμεσης φυλάκισης, ιδιαίτερα σε περίπτωση μη καταβολής Φ.Π.Α., ο οποίος εισπράττεται αλλά δεν καταβάλλεται στο κράτος (βλ. **Λίνος Μελάς κ.α. v. Δημοκρατίας (2008) 2 Α.Α.Δ. 412**). Ωστόσο, το σύνθηδες δεν αποτελεί ταυτόχρονα και άκαμπτο κανόνα αφού, κατά πάγια νομολογιακή αρχή, κάθε περίπτωση αντιμετωπίζεται στη βάση των ιδιαίτερων περιστατικών της. Γι' αυτό και το Δικαστήριο έχει πάντοτε την υποχρέωση για εξατομίκευση της ποινής που θα επιβάλει, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ελαφρυντικά στοιχεία που έχουν παρουσιαστεί για σκοπούς εξισορρόπησης της ποινής ούτως ώστε αυτή να μην συνιστά απλώς τιμωρία, αλλά να αρμόζει στο πρόσωπο του συγκεκριμένου παραβάτη (**Κωνσταντίνου v. Δημοκρατίας (1989) 2 Α.Α.Δ. 224**). Από την άλλη, όμως, η εξατομίκευση αυτή, δεν πρέπει να οδηγεί σε εξουδετέρωση της σοβαρότητας του αδικήματος και του στοιχείου της αποτροπής, όταν συντρέχουν λόγοι για την

απόδοση αποτρεπτικού χαρακτήρα στην ποινή (Γενικός Εισαγγελέας ν Ζακατζιώτη ανωτέρω). Περαιτέρω, ως έχει νομολογηθεί, σε σοβαρά αδικήματα όπου η συχνότητα διάπραξης τους επιβάλλει την επιβολή αποτρεπτικής και αυστηρής ποινής (όπως είναι αυτά που αφορούν την παρούσα υπόθεση), οι προσωπικές περιστάσεις του κατηγορούμενου, αν και είναι παράγοντες σχετικοί που πρέπει να συνυπολογίζονται, είναι ήσσονος σημασίας, αφού προέχει η αυστηρή τιμωρία για την προστασία της κοινωνίας (Γενικός Εισαγγελέας ν. Σωτηρίου (2003) 2 Α.Α.Δ. 331).

Επιπρόσθετα, σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 46 (12) του Νόμου, «το ποινικό δικαστήριο που κηρύσσει οποιοδήποτε πρόσωπο ένοχο για παράλειψη καταβολής στον Έφορο οποιοδήποτε ποσού που οφείλει με βάση τις διατάξεις του παρόντος Νόμου, περιλαμβανομένων χρηματικών επιβαρύνσεων και τόκου, έχει εξουσία εκτός από την επιβολή ποινής, να εκδώσει διάταγμα με το οποίο να διατάσσει τον καταδικασθέντα να καταβάλει στον Έφορο το εν λόγω ποσό.». Η πρόνοια αυτή, όπως πρόσφατα έχει ερμηνευθεί στην **Ασσιώτης ν. Εφόρου Φορολογίας, Ποιν. Έφεση 143/2020 ημ. 12/04/2021**, παρέχει εξουσία στο Δικαστήριο, πέραν από την επιβολή ποινής, να εκδώσει διάταγμα δια του οποίου να διατάσσεται το υποκείμενο στο φόρο πρόσωπο, που εν προκειμένω είναι ο Κατηγορούμενος, να καταβάλει στον Έφορο την εναπομείνασα οφειλή. Περαιτέρω, σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 46 (13) του Νόμου «Ανεξάρτητα από τις διατάξεις οποιοδήποτε άλλου νόμου, το διάταγμα που εκδίδεται με βάση το εδάφιο (12), θεωρείται ότι αποτελεί απόφαση πολιτικού δικαστηρίου και μπορεί να συντάσσεται, υπογράφεται και εκτελείται ως απόφαση σε αγωγή σύμφωνα με τις διατάξεις του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου.» Συναφώς, έχοντας εξετάσει τις εν λόγω πρόνοιες, υπό το φως της προαναφερόμενης νομολογίας, δεν αποδέχομαι τη θέση του συνηγόρου υπεράσπισης ότι το αιτούμενο διάταγμα καταβολής δεν μπορεί να εκδοθεί λόγω της ποινής φυλάκισης των 3 ½ ετών που εκτίει ο Κατηγορούμενος στις Κεντρικές Φυλακές ούτε ότι, αν εκδοθεί, θα αποτελεί δυσανάλογη για αυτόν τιμωρία, εφόσον, αφενός, τέτοιο διάταγμα δύναται να εκδοθεί επιπρόσθετα της ποινής που πρόκειται να του επιβληθεί για τα αδικήματα της εξεταζόμενης φύσεως (έστω και αν η ποινή αυτή είναι εκείνη της ποινής φυλακίσεως) αλλά και επειδή, εν πάση περιπτώσει, το εν λόγω διάταγμα δεν θεωρείται χρηματική ποινή που εισπράττεται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κεφ. 155 και άρα δεν ενέχει χαρακτήρα τιμωρητικό της διάπραξης αδικημάτων που προβλέπονται στο Νόμο αλλά θεωρείται ότι αποτελεί απόφαση πολιτικού δικαστηρίου που μπορεί να εκτελείται ως απόφαση σε αγωγή σύμφωνα με τις πρόνοιες της Πολιτικής Δικονομίας. Ούτε διαπιστώνω ότι συντρέχει οποιοσδήποτε ικανός λόγος που να συνηγορεί, υπό τις δοσμένες περιστάσεις, στην μη

έκδοση του αιτούμενου διατάγματος καταβολής, σύμφωνα με τις πρόνοιες του Άρθρου 46 (12) του Νόμου.

Έχοντας υπόψη όλα τα πιο πάνω, προχωρώ να εξετάσω τους παράγοντες που δύναται να ληφθούν υπόψη για τον καθορισμό της ποινής που θα πρέπει να επιβληθεί στον Κατηγορούμενο.

Στο πλαίσιο προσδιορισμού και εξατομίκευσης της ποινής, λαμβάνω υπόψη μου ως επιβαρυντικούς παράγοντες τη σοβαρότητα των αδικημάτων στα οποία κρίθηκε ένοχος ο Κατηγορούμενος, την έξαρση που παρατηρείται για χρόνια τώρα στη διάπραξή τους καθώς και την ανάγκη επιβολής αποτρεπτικών ποινών, υπό το φως της προαναφερθείσας νομολογίας. Ως επιπρόσθετους επιβαρυντικούς παράγοντες, λαμβάνω υπόψη μου το ύψος του ποσού που παραμένει μέχρι σήμερα οφειλόμενο προς την υπηρεσία Φ.Π.Α., ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά τον οφειλόμενο φόρο (€15.714,83), το οποίο είναι ενδεικτικό της έντασης στην διάπραξη των αδικημάτων της υπό κρίση περίπτωσης, σε συσχέτισμό με το ότι με τις παραλείψεις του Κατηγορούμενου, το ταμείο του κράτους στερήθηκε ένα διόλου ευκαταφρόνητο ποσό εσόδων το οποίο του ανήκει. Έτσι, κατά την επιμέτρηση της ποινής και, ειδικότερα, σε ό,τι αφορά τον προσδιορισμό του είδους της ποινής στον Κατηγορούμενο, ουδεμία βαρύτητα μπορεί να αποδοθεί στα όσα αναφέρθηκαν από πλευράς του σε σχέση με τις συνθήκες διάπραξης των υπό κρίση αδικημάτων και, συγκεκριμένα, ως προς τις οικονομικές δυσκολίες που αντιμετώπιζε λόγω της δεινής οικονομικής του κατάστασης, εφόσον τα εν λόγω αδικήματα αφορούν παραλείψεις καταβολής Φ.Π.Α., ο οποίος εισπράχθηκε από τον Κατηγορούμενο αλλά δεν καταβλήθηκε, όπως θα έπρεπε, στο Κράτος.

Λαμβάνω επίσης υπόψη μου ότι, από την ημερομηνία διάπραξης των αδικημάτων μέχρι σήμερα, ουδεμία έμπρακτη μεταμέλεια υπήρξε από πλευράς Κατηγορούμενου. Η έμπρακτη μεταμέλεια, όπως αναφύεται σε τέτοιου είδους αδικήματα μέσα από την συμμόρφωση με τις κατηγορίες, με την πλήρη εξόφληση του ποσού που αυτές αφορούν και όχι η απλή διάθεση προς εξόφληση, είναι η παράμετρος που πολλές φορές επενεργεί ώστε να αποφευχθεί το έσχατο μέτρο τιμωρίας (βλ. κατ' αναλογία την **Γρηγορίου v. Φλωρεντίνου Ποιν. Έφεση 34/2019 ημ. 8/7/2020** και **Κασάπη v. Μενεξή, Ποιν. Έφεση 137/2020 ημ. 18/10/2021**). Στην προκείμενη περίπτωση, είναι γεγονός ότι, παρά την μερική συμμόρφωση που συνολικά υπήρξε μέχρι σήμερα στις υπό κρίση κατηγορίες, παραμένουν οφειλές προς την υπηρεσία Φ.Π.Α. συνολικού ύψους €20.534,98 πλέον τόκους, το οποίο πρόκειται για ένα διόλου ευκαταφρόνητο ποσό που οφείλεται, για ομολογουμένως μεγάλο χρονικό διάστημα, στα Ταμεία του Κράτους.

Από την άλλη, δεν παραβλέπω το χρονικό διάστημα που παρήλθε από τη διάπραξη των αδικημάτων στα οποία κρίθηκε ένοχος ο Κατηγορούμενος στην παρούσα υπόθεση, μέχρι σήμερα. Το Δικαστήριο καλείται να επιβάλει ποινή για τα αδικήματα της παρούσας υπόθεσης, τα οποία ανατρέχουν σε απομακρυσμένο χρόνο, μεταξύ των ετών 2011 - 2012. Στην καθυστέρηση αυτή συνέβαλε, αφενός, το γεγονός ότι το κατηγορητήριο καταχωρίστηκε μόλις τον Ιούνιο του 2020, χωρίς, ωστόσο, να παραγνωρίζεται ότι:

- (i) με βάση τα όσα εκτέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου, προκύπτει ότι η παρατηρηθείσα καθυστέρηση στην καταχώρηση της δίκης στην παρούσα υπόθεση οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στην συμπεριφορά του Κατηγορούμενου ο οποίος, κατόπιν αιτήματος του, εξασφάλισε περί τα τέλη του 2017 αναστολή της προηγούμενης ποινικής δίκης στην υπόθεση 4735/16 του Ε.Δ. Λευκωσίας, η οποία αφορούσε τα ίδια με την παρούσα υπόθεση αδικήματα, εξασφαλίζοντας έτσι περαιτέρω χρόνο για την εξόφληση των φορολογικών του οφειλών, συμφωνώντας ένα χρονοδιάγραμμα αποπληρωμής τους, το οποίο όμως δεν τήρησε με αποτέλεσμα να επανακαταχωρηθεί η παρούσα ποινική δίκηση,
- (ii) εν πάση περιπτώσει, ο χρόνος που διέρρευσε μέχρι τη δίκηση στην παρούσα υπόθεση άφηνε στον Κατηγορούμενο χρονικό διάστημα συμμόρφωσης ώστε, σε τέτοια περίπτωση, να ήταν δυνατό να αποφευχθεί η έγερση της ποινικής δίκης εναντίον του (βλ. **Κωνσταντίνου ν. Εφόρου Προστιθέμενης Αξίας (2009) 2 Α.Α.Δ. 403, ημ. 3/07/2009**),
- (iii) η υπόθεση **Κάζανου ν. Εφόρου Φόρου Προστιθέμενης Αξίας, Ποιν. Έφεση 96/19 ημ. 20/07/2020**, στην οποία έγινε αναφορά κατά τον μετριασμό από τον συνήγορο του Κατηγορούμενου, αποφασίστηκε στη βάση των δικών της δεδομένων, τα οποία διακρίνονται ουσιωδώς από την παρούσα, όπου ο Κατηγορούμενος κρίθηκε ένοχος κατόπιν δικής του παραδοχής, με την διαδικασία να ολοκληρώνεται σήμερα, 1 ½ έτος μετά την παραδοχή του στις κατηγορίες (η οποία καταχωρήθηκε στις 25/09/2020), αφού προηγουμένως μεσολάβησαν κάποιες αναβολές της υπόθεσης είτε λόγω των έκτακτων μέτρων που ίσχυαν στη Δημοκρατία ενόψει της πανδημίας του Κορωνοϊού είτε για λόγους που οφείλονταν στην πλευρά του Κατηγορούμενου.

Υπό αυτές, λοιπόν, τις παραμέτρους και λαμβάνοντας ιδιαίτερος υπόψη ότι ο Κατηγορούμενος φέρει σημαντικό μερίδιο ευθύνης στην παρατηρηθείσα καθυστέρηση, θα δοθεί η ανάλογη βαρύτητα στον παράγοντα «χρόνος» για τον καθορισμό της αρμόζουσας σε αυτόν ποινής, χωρίς, ωστόσο, ο παράγοντας αυτός να είναι ικανός να επηρεάσει το είδος της ποινής αλλά μόνο το ύψος

της (βλ. ΣΠΕ Λακατάμιας – Δευτεράς Ατδ v. Κυριάκου Ανδρέου Ποιν. Έφεση 84/2015 ημ. 3/2/2016, PA Charalambous Trading Co Ltd v. Παναγή, Ποιν. Έφεση 212/2014 ημ. 11/2/2020, Φλωρεντίνου (ανωτέρω), Louis Travel Ltd v. Idrogios Lia’s Travel and Tours Ltd, Ποιν. Έφεση 211/19 ημ. 25/2/2021 και Νίκος Γλυκός G.N.S. TelemaN Ltd v. Λαρτίδη Ποιν. Έφεση 85/19 ημ. 11/11/2021).

Επιπρόσθετα, λαμβάνω υπόψη για μετρίασμό της ποινής του Κατηγορούμενου ότι δεν βαρύνεται με προηγούμενες καταδίκες (Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας v Λεωνίδα Ματθαίου (1994) 2 Α.Α.Δ. 1, Abe Victor v. Δημοκρατίας (2008) 2 Α.Α.Δ. 211 και Χριστοφή v. Αστυνομίας (2004) 2 Α.Α.Δ. 549), εφόσον δεν αναφέρθηκε οτιδήποτε σχετικό ως προς προηγούμενες καταδίκες του (NIKIFOROS TECHNOLOGIES LTD v. Στυλιανού Γ. Χρήστου, Ποιν. Έφεση 18/2012, ημ. 24/6/2014)¹, ως επίσης και την άμεση παραδοχή του στις κατηγορίες, η οποία καταχωρήθηκε κατά την πρώτη εμφάνιση που έγινε στην παρούσα υπόθεση στις 25/09/2020. Στο ίδιο πλαίσιο, λαμβάνω επίσης υπόψη μου, προς όφελος του Κατηγορούμενου, την μερική συμμόρφωση που υπήρξε μέχρι σήμερα από πλευράς του έναντι της συνολικής οφειλής προς την υπηρεσία Φ.Π.Α.

Περαιτέρω, λαμβάνω υπόψη, για σκοπούς μετρίασμού της ποινής του Κατηγορούμενου, τις προσωπικές και οικογενειακές του περιστάσεις, ως αυτές έχουν εκτεθεί μέσω της αγόρευσης του συνηγόρου του ενώπιον του Δικαστηρίου, οι οποίες όμως δεν μπορούν να εξουδετερώσουν την σοβαρότητα των αδικημάτων που έχουν διαπραχθεί και την ανάγκη επιβολής αποτρεπτικής ποινής, ούτε είναι αποφασιστικής σημασίας στον καθορισμό του είδους της ποινής (βλ. G v. Yiannacos Procopiou Mavrokefalos (1966) 2 CLR 93, The Attorney – General of the Republic v. Neophytos Nicola Vasiliotis alias Kaizer and Another (1967) 2 CLR 20, Tibor Domotou κ. α. v Αστυνομίας (1996) 2 Α.Α.Δ. 328, Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας v. Ζακατζιώτη ανωτέρω, Γενικός Εισαγγελέας v. Σωτηρίου ανωτέρω και Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας v Σπύρου Σπύρου Ποιν. Έφεση 276/2015, ημ. 18/09/2017, Μιχαηλίδης v. Δημοκρατίας Ποιν. Έφεση 2/19 ημ. 25/2/2021 και Χαραλάμπους v. Δημοκρατίας, Ποιν. Εφέσεις 127/2019 και 130/2019 ημ. 10/03/2021).

---

¹ Όπως μνημονεύεται στην Τσιάκκα v. Δημοκρατίας (2011) 2 Α.Α.Δ. 282, προηγούμενη καταδίκη μπορεί να προσμετρήσει στην επιβολή της ποινής στην μεταγενέστερη υπόθεση αν η διάπραξη του πρώτου αδικήματος λάβει χώρα πριν την διάπραξη του δεύτερου αδικήματος, η δε καταδίκη για το πρώτο αδίκημα ολοκληρώθηκε πριν την δεύτερη καταδίκη. Τέτοια δεδομένα δεν ετέθησαν στην υπό κρίση περίπτωση ώστε να θεωρηθεί πως ο Κατηγορούμενος βαρύνεται με προηγούμενες καταδίκες.

Λαμβάνω επίσης υπόψη μου, ως επιπρόσθετο μετριαστικό παράγοντα, την απολογία και μεταμέλεια του Κατηγορούμενου στα αδικήματα που διέπραξε, όπως αυτή εκφράστηκε μέσω του συνηγόρου του, η οποία, ως αναφέρθηκε πιο πάνω, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως έμπρακτη. Επιπλέον, λαμβάνω υπόψη μου ως επιπρόσθετο μετριαστικό παράγοντα ότι ο Κατηγορούμενος εκτίει ποινή φυλάκισης 3 ½ ετών, η οποία του επιβλήθηκε στις 15/12/2021, σε χρόνο δηλαδή που θα μπορούσε να είχε ληφθεί υπόψη η παρούσα υπόθεση κατά την επιμέτρηση της ποινής του στην ποινική υπόθεση 15499/20 (βλ. **Βέλιου ν. Αστυνομίας Ποιν. Έφεση 99/2012 ημ. 22/01/2013**).

Επιπρόσθετα, λαμβάνω περαιτέρω υπόψη για σκοπούς μετριασμού της ποινής του Κατηγορούμενου ότι εκτός από την επιβολή ποινής στην παρούσα υπόθεση, το Δικαστήριο καλείται να εκδώσει εναντίον του διάταγμα καταβολής προς την Κατηγορούσα Αρχή της εναπομείνουσας φορολογικής οφειλής χωρίς, ωστόσο, ο παράγοντας αυτός να είναι σε θέση να επηρεάσει το είδος της ποινής αλλά μόνο το ύψος της (βλ., κατ' αναλογία, την **Γεώργιος Κλεόπα & Υιοι Λτδ ν. Vrontis Builders Ltd κ.α., Ποιν. Έφεση 90/2014, ημ. 6/12/2016** και **METRON (CYPRUS) LTD ν. ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΝΙΟΥ, Ποιν. Έφεση 64/15 ημ. 16/1/2018**).

Συνεκτιμώντας, επομένως, και σταθμίζοντας όλα τα πιο πάνω δεδομένα και ιδιαίτερα τη φύση και τη σοβαρότητα των αδικημάτων σε συνδυασμό με τις προβλεπόμενες ποινές, την συχνότητα διάπραξης τους και με δεδομένο το στοιχείο της αποτροπής και από την άλλη όλους τους ελαφρυντικούς παράγοντες που προαναφέρθηκαν, λαμβάνοντας ταυτόχρονα υπόψη το ύψος του οφειλόμενου ποσού Φ.Π.Α. και το γεγονός ότι δεν έχει επέλθει η πλήρης εξόφληση του, παράμετρο καθοριστική στην επιλογή του είδους τους ποινής για τέτοιου είδους αδικήματα (βλ. **Γενικός Εισαγγελέας ν. Σπύρου Σπύρου ανωτέρω, Φλωρεντίνου ανωτέρω**), κρίνω ότι η μόνη αρμόζουσα υπό τις περιστάσεις ποινή που θα πρέπει να επιβληθεί στον Κατηγορούμενο για τα αδικήματα των κατηγοριών 1 – 4 είναι αναπόφευκτα αυτή της ποινής φυλάκισης. Οι μετριαστικοί παράγοντες που αναφέρονται ανωτέρω είναι ικανοί να μειώσουν μόνο το εύρος της ποινής για τη διάπραξη των εν λόγω αδικημάτων, όχι όμως το είδος της. Οποιαδήποτε άλλη ποινή στον Κατηγορούμενο σε σχέση με τις εν λόγω κατηγορίες δεν θα εξυπηρετούσε τους σκοπούς της επιβαλλόμενης ποινής με αναφορά και στην απαραίτητη αποτρεπτικότητα που θα πρέπει να την περιβάλλει και θα οδηγούσε στην ακόμα μεγαλύτερη έξαρση των αδικημάτων αυτής της φύσης, δίδοντας, περαιτέρω, λανθασμένα μηνύματα σε νέους επίδοξους παραβάτες και καταστρατηγώντας κάθε έννοια και σημασία της αποτρεπτικότητας. Κατά συνέπεια, επιβάλλεται στον Κατηγορούμενο ποινή φυλάκισης για περίοδο δύο (2) μηνών στην 1^η κατηγορία ενώ δεν επιβάλλεται οποιαδήποτε ποινή σε αυτόν στις κατηγορίες 2 - 4, εφόσον τα αδικήματα των εν

λόγω κατηγοριών, μαζί με τους προαναφερόμενους μετριαστικούς παράγοντες, λήφθηκαν υπόψη για τον καθορισμό του ύψους της ποινής στην 1^η κατηγορία.

Ομοίως, δεν επιβάλλεται οποιαδήποτε ποινή στον Κατηγορούμενο στις κατηγορίες 5 - 7 εφόσον αυτές αφορούν αδικήματα τα οποία στηρίζονται σε γεγονότα τα οποία, στην μεγαλύτερη τους έκταση, προκύπτουν από τα αδικήματα των υπόλοιπων κατηγοριών που συνιστούν τις κύριες παραλείψεις, οι οποίες λήφθηκαν υπόψη για τον καθορισμό του ύψους της ποινής στην 1^η κατηγορία, αλλά και επειδή, εν πάση περιπτώσει, το ποσό που αφορούν οι κατηγορίες 5 - 7 μπορεί να εισπραχθεί στη βάση του σχετικού διατάγματος καταβολής που έχει ζητηθεί και πρόκειται να εκδοθεί στη συνέχεια.

Έχω εξετάσει την εισήγηση της υπεράσπισης όπως, σε περίπτωση επιβολής ποινής φυλάκισης στον Κατηγορούμενο, αυτή να είναι συντρέχουσα με την ποινή φυλάκισης των 3 ½ ετών που του επιβλήθηκε από το Μόνιμο Κακουργιοδικείο Λευκωσίας στις 15/12/2021, στο πλαίσιο της υπόθεσης 15499/20, την οποία ήδη εκτίει στις Κεντρικές Φυλακές. Εν προκειμένω, δεν παραβλέπω ότι τα αδικήματα της παρούσας υπόθεσης δεν αφορούν στο ίδιο είδος αξιόποινης συμπεριφοράς με εκείνα της ποινικής υπόθεσης 15499/20 ούτε υπάρχει μεταξύ τους κάποιος συσχετισμός από πλευράς χρόνου και περιστάσεων. Ωστόσο, έχοντας κατά νου την αρχή της συνολικότητας και αναλογικότητας της ποινής σε συνδυασμό με τις περιστάσεις της παρούσας υπόθεσης, είναι πρόδηλο ότι αν η ποινή που επιβλήθηκε στον Κατηγορούμενο στην παρούσα υπόθεση εκτελεστεί διαδοχικά της ποινής που του επιβλήθηκε στην υπόθεση 15499/20, αυτό θα οδηγούσε σε αδικία, αποτελώντας υπέρμετρη ή δυσανάλογη ποινή ως προς την συνολική ποινική του ευθύνη (βλ. τις **Χριστοφόρου ν. Αστυνομίας (2004) 2 Α.Α.Δ. 443** και **Κυπριανού ν. Αστυνομίας Ποιν. Έφεση 234/2016 ημ. 13/02/2018**), ιδιαιτέρως αφού, σε μία τέτοια περίπτωση, το αποτέλεσμα θα είναι αυτή να αρχίσει να εκτίεται μετά την παρέλευση 3 ½ ετών από την ημέρα που άρχισε να εκτίεται η ποινή που επιβλήθηκε στην υπόθεση 15499/20, για αδικήματα που, εν προκειμένω, διαπράχθηκαν αρκετά χρόνια προηγουμένως, μεταξύ των ετών 2011 – 2012, σε ήδη απομακρυσμένο δηλαδή χρόνο. Συναφώς, θεωρώ ότι, υπό τις περιστάσεις, είναι ορθό και δίκαιο όπως η ποινή στην παρούσα υπόθεση συντρέχει με την ποινή που επιβλήθηκε στον Κατηγορούμενο στο πλαίσιο της ποινικής υπόθεσης 15499/20 του Μόνιμου Κακουργιοδικείου Λευκωσίας.

Ωστόσο, δεν έχει έρεισμα η εισήγηση του ευπαίδευτου συνηγόρου υπεράσπισης όπως η έκτιση της επιβληθείσας στην παρούσα υπόθεση ποινής φυλάκισης να ξεκινά από την ημερομηνία

που επιβλήθηκε στον Κατηγορούμενο η ποινή φυλάκισης στην υπόθεση 15499/20, εφόσον τέτοια δυνατότητα δεν παρέχεται με βάση τις πρόνοιες του άρθρου 117 του Κεφ.155 (βλ. **Ιvo Tikon Tsonkon v. Αστυνομίας Ποιν. Έφεση 9/2015 ημ. 08/04/2015**).

Έχω, επίσης, εξετάσει, κατά πόσο θα ήταν υπό τις περιστάσεις της υπόθεσης ορθό και δίκαιο να ασκήσω τη διακριτική ευχέρεια που μου παρέχει ο περί Υφ' Όρων Αναστολής της Εκτελέσεως Ποινής Φυλάκισεως εις Ορισμένες Περιπτώσεις Νόμος του 1972 (ως έχει τροποποιηθεί) και να αναστείλω την εκτέλεση της ποινής φυλάκισης που επιβλήθηκε στον Κατηγορούμενο, υπό το φως και της σχετικής νομολογίας (βλ. **Γενικός Εισαγγελέας v. Τζιαουχάρη (2005) 2 Α.Α.Δ. 161, L.C.A. DOMIKI LTD v. R.K.A. KIKKOS DEVELOPERS LTD κ.α., Ποιν. Έφεση 116/2011 ημ. 17/2/2015, Αστυνομία v. Μιλτιάδους, Ποιν. Έφεση 277/2018, ημ. 10/5/2018, Διεθνές Κέντρο Ολιστικής Ιατρικής Βιόραμα Ατδ v. Καρβέλλα κ.α. Ποιν. Έφεση 288/18, 289/18 ημ. 12/3/2019 και Φλωρεντίνου ανωτέρω**). Κατόπιν προσεκτικής μελέτης των περιστάσεων της υπόθεσης καθώς και των προσωπικών και οικογενειακών συνθηκών του Κατηγορούμενου και έχοντας κατά νου ότι η επιβληθείσα στην παρούσα υπόθεση ποινή φυλάκισης πρόκειται να είναι συντρέχουσα με εκείνη των 3 ½ ετών που ο Κατηγορούμενος ήδη εκτίει στις Κεντρικές Φυλακές από τις 15/12/2021, κρίνω ότι δεν συντρέχει οποιοσδήποτε ικανός λόγος αναστολής εκτέλεσης της ποινής φυλάκισης που του έχει επιβληθεί στην παρούσα υπόθεση.

Συνακόλουθα, η ποινή φυλάκισης που επιβλήθηκε στον Κατηγορούμενο στην παρούσα υπόθεση είναι άμεση. Η έκτισή της να αρχίζει από σήμερα και να είναι συντρέχουσα με την ποινή φυλάκισης που επιβλήθηκε στον Κατηγορούμενο στο πλαίσιο της ποινικής υπόθεσης 15499/20 του Μόνιμου Κακουργιοδικείου Λευκωσίας.

Επίσης, εκδίδεται διάταγμα εναντίον του Κατηγορούμενου διατάττον την καταβολή στον Έφορο Φορολογίας του ποσού των €20.534,98 πλέον νόμιμο τόκο επί του ποσού των €16.728,95 από 11/03/2020 μέχρι εξόφλησης.

(Υπ) .....

Α. Αναγνώστου, Ε.Δ.

Πιστό Αντίγραφο

Πρωτοκολλητής

